



# เรื่องของผู้ปกครองควรทราบและเตรียมความพร้อม

เมื่อลูกที่รักตั้งดวงใจ จะจากไปโรงเรียนครั้งแรก

บทความโดย อาจารย์วิลลา สันติภาดา : ผู้บริหารโรงเรียนธีรธาดา พิษณุโลก

# “สัปดาห์น้ำตา”



- โดยปกติทั่วไปการเปิดเทอมวันแรกของทุกโรงเรียนมักเป็น **“สัปดาห์น้ำตา”**อันเป็นเรื่องปกติที่ผู้ปกครองไม่ควรกังวลจนเกินไป โดยธรรมชาติเด็กจะปรับตัวได้อย่างรวดเร็วเมื่ออยู่กับคนอื่น เพราะมนุษย์ทุกคนมี **“สัญชาตญาณของการเอาตัวรอด”** อยู่แล้ว

**ความรักและอุ้มชูเลี้ยงดูลูกเป็นสิ่งที่ดี และถูกต้อง แต่การปกป้องจนเกินกว่าเหตุนั้น มักเป็นผลร้ายต่อเด็กในอนาคต**

# “เด็กร้องไห้ตามผู้ปกครองเวลา มาส่ง”

- ในวันแรกๆ เด็กจะร้องไห้ตามผู้ปกครองเวลา มาส่ง บางคนจะร้องเวลามารับด้วย บางคน อาจร้องตอนง่วงนอนบางคนร้องจนเสียงแห้ง บางคนทำท่าเหงาๆ น่าสงสาร บางคนถึงกับ นอนละเมอก็มี แต่ถ้าเด็กได้กลับบ้านตรงเวลา นัดหมายทุกวัน เด็กจะดีขึ้นโดยลำดับ

ดังนั้นในช่วงแรกๆ ไม่ควรมารับเด็กเย็นเกินไป เด็กจะเกิดความรู้สึกกังวลว่าถูกทิ้ง และไม่ยอม มาโรงเรียนวันรุ่งขึ้น





# “เรียกร้องความสนใจ”

เมื่อกลับถึงบ้านเด็กจะอ่อนกว่าปกติ  
ติดผู้ปกครองมาก เพื่อเรียกร้องความสนใจ และ  
ต้องการความมั่นใจว่าผู้ปกครองไม่หนีไปไหน  
ดังนั้นผู้ปกครองต้องใจเย็นมากๆ

*- J. Wanla Santipada*

# “บอกความจริงกับเด็ก”

- เมื่อพามาส่งไม่ควรหลอกว่า  
จะไปห้องน้ำแล้วหนีกลับ  
(เพราะครั้งต่อไปเด็กจะไม่เชื่ออีก)

**\*ควรบอกความจริงกับเด็ก  
ไว้ใจคุณครู และมารับตรงเวลาจะดีกว่า**





# “เด็กป่วยบ่อย”

ในระยะแรกเด็กอาจเป็นหวัดบ่อย เพราะภูมิคุ้มกันตาม ต่อสภาพแวดล้อมมีน้อย ประกอบกับภาวะทางจิตใจ ที่กังวล บางคนน้ำหนักลดลง เพราะทานน้อยและ ไม่ยอม นอนกลางวันอาจแปลกที่ ต้องใช้เวลาในการปรับตัว ระยะเวลาหนึ่งก็จะเป็นปกติ

**กรณีเด็กป่วยหรือมีไข้** : ต้องให้เด็กหยุดพักทันที เพื่อให้เด็กได้พัก ฟ่อนที่สำคัญเด็กต้องการอ้อมอกพ่อ - แม่ ยามเจ็บป่วยมากที่สุด เพื่อที่เด็กจะได้มั่นใจในความรัก และเรียนรู้ที่จะรักผู้อื่น **ไม่แพร่เชื้อ** **ติดต่อเด็กคนอื่นที่โรงเรียน**



# “พฤติกรรมบางอย่างผิดแปลกไปจากปกติ”



- พฤติกรรมบางอย่างผิดแปลกไปจากปกติ เช่น ปัสสาวะรดกางเกง ทั้งที่เคยควบคุมได้ อาเจียน ปวดท้องโดยไม่มีสาเหตุ พังเข้าใจว่าเด็กยังไม่วางใจคุณครูในช่วงแรกๆ ต้องใช้เวลาในการปรับตัวของเด็ก

ดังนั้นอาจต้องรับก่อนเวลาในระยะแรก ให้เด็กมั่นใจว่าไม่ถูกทิ้ง เด็กวัยนี้ต้องการความมั่นใจในความรัก เพื่อที่จะรักผู้อื่นเป็นในวันหน้าและค่อยปรับเวลาเมื่อคุ้นชินแล้ว



# “เด็กเป็นเช่นที่ผู้ใหญ่เป็น มิใช่เป็นตามคำสอนจากปากผู้ใหญ่”

ที่ท่าของผู้ปกครอง มีผลต่อพฤติกรรมเด็ก ถ้าผู้ปกครองกังวลมาก  
เด็กจะสามารถรับรู้ได้ ยิ่งต่อรอง และไม่มั่นใจในตัวเอง  
หวาดกลัว หรือมีพฤติกรรมต่อต้านมากขึ้นจนกว่าจะชนะ (เด็กรู้ทาง)

ดังนั้นความหนักแน่นของผู้ใหญ่ส่งผลดีต่อเด็ก เช่นเดียวกัน  
การชอขวางอำนาจ ข่มขู่ ชี้นิ้ว บ่งการ เด็กก็ซึมซับและเอาเป็นแบบอย่างได้เช่นกัน

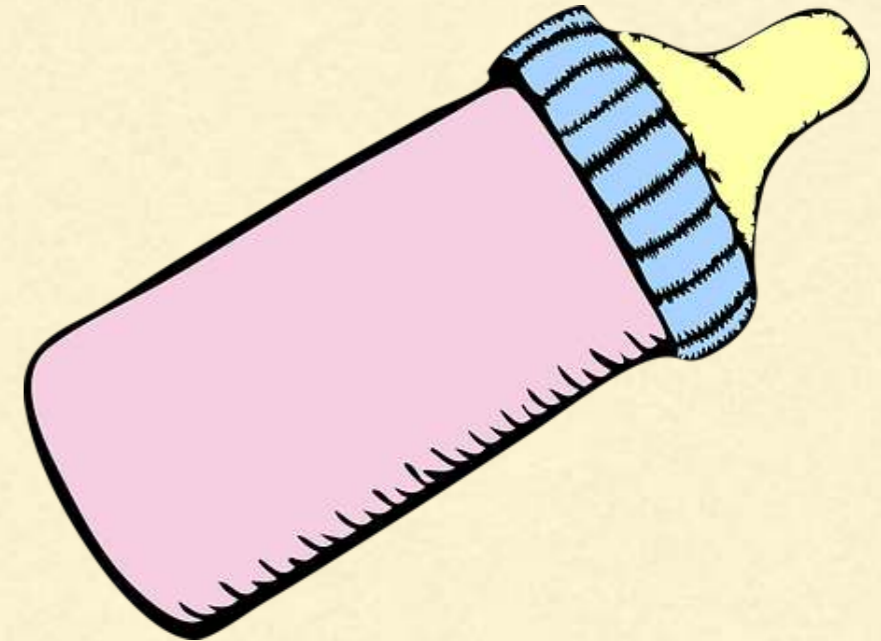






## “การคลายความเครียด”

เมื่อกลับถึงบ้านเด็กบางคนอาจต้องการดื่มนมจากขวดอีก  
ก็สามารถให้ได้ เพราะนั่นเป็น  
การคลายความเครียด ของเด็ก  
ไม่ใช่พฤติกรรมผิดปกติประการใด



# “เด็กมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน”

- เด็กบางคนซุกซนอาจมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้างเพราะบางครั้งยังไม่เข้าใจในการเล่นกับเพื่อน การแบ่งปันของเล่น โดยเฉพาะเด็กที่ถูกเลี้ยงมาเดี่ยวๆ ซึ่งการมาโรงเรียนอนุบาล ก็คือการมาฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคมของเด็กนั่นเอง





# “อ่านนิทานก่อนนอน”



การอ่านนิทานก่อนนอนอย่างสม่ำเสมอ (ซึ่งบรรทัดบนลงล่าง ช่ายไปขวา) การสอดแทรกคำสอนที่ดี การตอบคำถามด้วยความเต็มใจ เป็นเรื่องจำเป็นที่สุดสำหรับเด็กวัยแรกเกิด - 6 ขวบ ที่พ่อ/แม่ต้องตระหนักรู้ เพราะนั่นคือการฝึกนิสัยรักการอ่าน อันเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดของความเป็นมนุษย์ หากฝึกเช่นนี้แล้ว จะพบความมหัศจรรย์จากสมองของลูกรักโดยแท้จริง



**จงฝึกเด็กในวัยที่เหมาะสม** เพื่อที่เขาจะเติบโต อย่างมี คุณภาพและเป็นที่ยอมรับ  
ของผู้พบเห็น จะยากยิ่ง กว่า การเลี้ยงให้เป็นที่รักของ “ครอบครัว” เพียงอย่างเดียว วันเวลา  
ที่ผ่านพ้นเป็นดุจสายน้ำที่ไม่สามารถเรียกคืนได้ โปรดใช้เวลาวันนี้ที่ลูกรักยังเยาว์ เป็นเวลาแห่ง  
ความสุข ความหวัง ด้วยวิถีการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง

**เมื่อมีปัญหาคับข้องใจใดๆ** เกี่ยวกับการเลี้ยงดูของครู ควรพูด - คຸຍ ชักถาม  
กับผู้บริหารของโรงเรียนโดยตรง เพื่อจะหาแนวทางในการแก้ไขต่อไป เพราะความสนิทสนม  
ของผู้ปกครอง-ครู-ผู้บริหาร ย่อมเป็นหนทางแห่งการแก้ปัญหาอย่างปราศจากอคติใดๆ และ  
ผลดีย่อมตกอยู่กับเด็กนั่นเอง

พฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น ได้ประมวลจากประสบการณ์ที่ผ่านมา มิได้หมายความว่า  
เกิดกับเด็กทุกคน และเป็นปัญหาร้ายแรงแต่อย่างไร เด็กบางคนถูกเตรียมตัวมาดีมาก ก็อาจไม่  
แสดงพฤติกรรมดังกล่าวเลย

*– J. Wanla Santipada*